

Arrest

nr. 59 779 van 15 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beide beslissingen aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 januari 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Marokkaanse nationaliteit, dient op 15 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 16 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene in België verblijft, werkwilgig is, Nederlands wenst te leren, als vrijwilliger heeft gewerkt, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.”

De tweede bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten van 21 januari 2011. Deze beslissing luidt als volgt:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

- De betrokkene verblijft langer in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten. (art. 7, alinea 1, 2 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in bezit van een geldig visum”*

2. Over de rechtspleging

De Raad wijst erop dat wat betreft de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ingesteld voor 1 april 2011 geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn. Er wordt bijgevolg niet ingegaan op de vraag van de verzoekende partij om kosteloze rechtspleging.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

*“Betreffende het eerste en enige middel: Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel
Dienst vreemdelingenzaken meent dat de regularisatieaanvraag van verzoeker ongegrond is en dit omwille van volgende redenen:*

- betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd, wens te worden op basis van de instructie van 19.07.2009. Deze instructie werd vernietigd maar zoals algemeen bekend heeft de staatssecretaris zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in de instructie te blijven toepassen*
- Betrokkene wenst geregulariseerd te worden op basis van criterium 2.8. A van de instructie maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8.A van de vernietigde instructie*
- Het feit dat betrokkene in België werkwilgig is, Nederlands wenst te leren, als vrijwilliger heeft gewerkt, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies d.d. 19.07.2009.*

- *Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk begin tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving*

Op 21.01.2011 kreeg verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker kan zich met deze beslissingen niet akkoord verklaren, reden waarom hij beroep aantekent.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissingen een schending van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsverplichting inhouden.

Het is niet afdoende te verwijzen naar de voorwaarden/criteria in de instructie van 19.07.2009 om de aanvraag tot regularisatie van verzoeker af te wijzen.

Immers de bestreden instructie werd zoals dienst vreemdelingenzaken het zelf aangeeft vernietigd dus verzoeker zijn aanvraag kan niet geweigerd worden op basis van het feit dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals voorzien in criterium 2.8A van de instructie zodat de bestreden beslissing niet correct en afdoende werd gemotiveerd.

Een regularisatieaanvraag dient immers individueel beoordeeld te worden in het kader van artikel 9 bis en niet louter in het kader van de instructie. Dit heeft dienst vreemdelingenzaken ten onrechte wel gedaan.

Immers indien men de bestreden beslissing erop naleest, heeft men de indruk dat verzoeker enkel geregulariseerd kan worden indien hij volledig voldoet aan de criteria van de instructie.

Dit is niet wettelijk en in strijd met artikel 9 bis van de vreemdelingenwet.

Er is geen enkele wettelijke basis om verzoeker om die redenen te weigeren. Immers in feite beoordeelt dienst vreemdelingenzaken de aanvraag van verzoeker strenger dan voorzien als in artikel 9 bis van de vreemdelingenwet. Artikel 9 bis van de vreemdelingenwet voorziet deze voorwaarden immers niet om geregulariseerd te worden.

Dit is in strijd met artikel 9 bis van de vreemdelingenwet.

In feite voegt dienst vreemdelingenzaken voorwaarden toe aan artikel 9 bis van de vreemdelingenwet.

Een instructie kan geen strengere voorwaarden opleggen dan een wet.

Dit is niet wettelijk, reden waarom de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

De instructie kan geen strengere voorwaarden opleggen dat artikel 9 bis van de vreemdelingenwet.

De motivering van dienst vreemdelingenzaken steunt zich geheel op deze instructie of past nog steeds deze voorwaarden toe hoewel zij geen enkele juridische grondslag hebben en in feite een strengere toepassing zijn van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet.

Verzoeker ziet niet in waarom zijn elementen van integratie zoals werkwilgig zijn, Nederlands leren, als vrijwilliger gewerkt te hebben, een vrienden- en kennissenkring te hebben uitgebouwd geen elementen vormen of gronden om geregulariseerd te worden.

Het is toch de bedoeling van de wetgever geweest dat iedere regularisatieaanvraag individueel wordt beoordeeld.

Dit is in casu niet het geval. Minstens blijkt niet dat er een afweging werd gemaakt in het dossier van verzoeker, minstens is dit niet afdoende gemotiveerd.

Immers het is niet afdoende om in de beslissing te motiveren dat verzoeker niet voldoet aan de criteria van de instructie van 19.07.2009 en om die reden zijn regularisatieaanvraag te weigeren. Er dient ook werkelijk een afweging te gebeuren wat in casu niet uit de bestreden beslissing kan afgeleid worden.

Het enige dat men kan nakijken is dat dienst vreemdelingenzaken de aanvraag van verzoeker getoetst heeft aan de voorwaarden van de instructie doch dit is absoluut niet afdoende.

De instructie werd immers vernietigd en bovendien voegt het voorwaarden toe aan die niet wettelijk bepaald zijn.

Deze criteria/voorwaarden hebben geen enkele wettelijke basis zodat het niet wettelijk is de aanvraag van verzoeker op deze manier te weigeren.

Dienst vreemdelingenzaken stelt: "Het feit dat betrokkene in België werkwilgig is, Nederlands-wenst te leren, als vrijwilliger heeft gewerkt, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie d.d. 19.07.2009.

De beslissing van dienst vreemdelingenzaken is op dit vlak onzorgvuldig genomen, kennelijk onredelijk en niet afdoende gemotiveerd.

Er wordt immers op geen enkele wijze afdoende gemotiveerd waarom het feit dat betrokkene in België werkwilgig is, Nederlands wenst te leren, als vrijwilliger heeft gewerkt, een vrienden en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt niet weerhouden kan worden om in aanmerking te komen voor regularisatie.

Op geen enkele wijze werd een afweging gemaakt van deze elementen, minstens blijkt dit niet uit de bestreden beslissing.

Louter verwijzen naar de instructie van 19.07.2009 om deze elementen af te wijzen is kennelijk onredelijk en een schending van de materiële motiveringsverplichting omdat dienst vreemdelingenzaken in feite voorwaarden oplegt ter regularisatie hoewel deze niet zijn opgenomen in artikel 9 bis van de vreemdelingenwet en aldus dvz strengere voorwaarden oplegt aan verzoeker dan de wet.

Dit ten onrechte.

Dienst vreemdelingenzaken had dienen te motiveren waarom deze elementen niet afdoende zijn om geregulariseerd te worden.

Een loutere opsomming, zoals gegeven in de bestreden beslissing, is niet afdoende.

Dat de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken gelet op het voorgaande dan ook onterecht genomen werd en voornamelijk de materiële motiveringsplicht in de zin van de wet van 29 juli 1991 flagrant schendt.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

Dit betekent dat de beslissing meer dient te zijn dan een louter abstracte en vormelijke stijlformule.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn, dit is in casu niet het geval.

Dat de gemachtigde van de minister van binnenlandse zaken bij het nemen van de beslissing op dit punt dan ook in gebreke gebleven is en zij de motiveringsplicht in de zin van de wet van 29 juli 1991 heeft geschonden.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de raad voor vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Maar de raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St. nr. 101.624, 7 december 2001).

Dat de beslissingen t.a.v. verzoeker de materiële motiveringsplicht flagrant schenden aangezien de gemachtigde van de minister van binnenlandse zaken op grond van de feitelijke gegevens onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

De beslissingen van de dienst vreemdelingenzaken dienen dan ook vernietigd te worden wegens schending van de materiële motiveringsplicht, zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel."

3.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. De uitdrukkelijke motivering heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Volgens de verwerende partij leert een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat het determinerend motief wordt aangegeven. De beslissing zet op duidelijke wijze de juridische en feitelijke gegevens uiteen op basis waarvan verzoeker niet in aanmerking komt voor criterium 2.8A van de instructie van 19 juli 2009. Bovendien merkt de verwerende partij op dat verzoeker de motivering niet weerlegt en evenmin aantoot als zou de motivering niet correct zijn.

De verwerende partij vervolgt dat de instructie van 19 juli 2009 inderdaad werd vernietigd door de Raad van State maar wijst er op dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. De verwerende partij benadrukt dat het de gemachtigde vrij staat om binnen zijn ruime discretionaire bevoegdheid objectieve criteria te bepalen op grond waarvan hij een machtiging tot verblijf toekent. Door binnen het kader van deze discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als waren het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan de verwerende partij geen willekeur worden verweten. De verwerende partij is dus van oordeel dat verzoeker niet gevolgd kan worden in zijn stelling als zou de bestreden beslissing aangetast zijn door een schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en evenmin van de zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat

hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Verzoeker kent de motieven van de bestreden beslissing daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel merkt de verwerende partij op dat haar geen onzorgvuldig gedrag kan verweten worden nu verzoeker niet aannemelijk maakt als zou de bestreden beslissing gebaseerd zijn op een verkeerde voorstelling van de feiten.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker zich wil beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 maar dat hij noch een periode van wettig verblijf voor 18 maart 2008 heeft gehad of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen heeft om een wettig verblijf in België te bekomen, dat verzoeker dit vooreerst niet aantoot noch dat er in het administratief dossier aanwijzingen van terug te vinden zijn zodat verzoeker zich dan ook niet dienstig kan beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie. De bestreden beslissing vervolgt dat het feit dat verzoeker in België verblijft, werkwiliger is, Nederlands wenst te leren, als vrijwilliger heeft gewerkt, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, niet weerhouden kan worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene doet dit niets af van de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie. Tenslotte merkt de bestreden beslissing op dat wat betreft het aangehaalde argument dat verzoeker nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde, van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker heeft een aanvraag ingediend op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is. Dienaangaande herhaalt de Raad dat met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt.

Verzoeker voert aan dat het niet afdoende is te verwijzen naar de voorwaarden/criteria in de instructie van 19 juli 2009 aangezien deze werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198 769 van 9 december 2009. Verzoeker meent dat zijn aanvraag niet kan geweigerd worden op basis van het feit dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals voorzien in criterium 2.8A van de instructie. Verzoeker meent dat er strenger te werk wordt gegaan door het toepassen van de instructie omdat hierin criteria worden omschreven die niet voorzien zijn in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker begrijpt niet waarom zijn elementen van integratie geen elementen vormen om geregulariseerd te worden. Hij is van oordeel dat het de bedoeling was van de wetgever dat iedere regularisatieaanvraag individueel wordt beoordeeld, hetgeen *in casu* volgens hem niet gebeurd is.

Zoals reeds gesteld heeft de gemachtigde van de staatssecretaris een ruime appreciatiebevoegdheid bij het beoordelen van de gegrondheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf. De omstandigheid dat de gemachtigde de aanvraag van verzoeker onderzoekt in het licht van de criteria van de bij arrest van de Raad van State nr. 198 769 van 9 december 2009 vernietigde instructie vormt een invulling van deze appreciatiebevoegdheid. Verzoeker toont in het middel niet aan dat de gemachtigde hierbij kennelijk onredelijk heeft gehandeld of heeft gesteund op een niet correcte feitenvinding (zie verder). Van belang voor het onderzoek of de materiële motiveringsplicht is nageleefd, is zoals gezegd of de gemachtigde handelt in alle redelijkheid en steunt op een correcte feitenvinding en of hij rekening heeft gehouden met de elementen die verzoeker zelf heeft aangebracht.

De Raad wijst erop dat de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij de redelijkheid tot grens heeft (RvS 16 juni 2004, nr. 132.494) Het redelijkheidsbeginsel gaat uit van het feit dat het bestuur binnen de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid beschikt over enige beleidsvrijheid. Wat betreft de gegrondheid van de aanvraag maakt de verwerende partij gebruik van de criteria van de instructie en dit binnen zijn zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Het staat de verwerende partij vrij om binnen haar ruime discretionaire bevoegdheid, die zij put uit artikel 9bis van de vreemdelingenwet, objectieve criteria te bepalen op grond waarvan zij een machtiging tot verblijf toekent. Verzoeker betwist dit niet in zijn verzoekschrift.

Door binnen het raam van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als waren het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de

regularisatieaanvraag, kan aan de verwerende partij geen willekeur worden verweten. Nogmaals wordt benadrukt dat de nieuwe gehanteerde criteria geen betrekking hebben op de invulling van het begrip "buitengewone omstandigheden" maar dat zij louter gehanteerd worden bij een beoordeling over de grond van de zaak. Hierdoor miskent de verwerende partij noch het wettigheidsbeginsel, noch de kracht van gewijsde van het arrest van de Raad van State.

Uit de stukken van het dossier, meer bepaald zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van 15 december 2009, blijkt dat verzoeker zich steunt op de criteria van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Verzoekster vulde immers het Typeformulier Regularisatieaanvraag in en voegde dit bij zijn aanvraag, waarin hij bovendien het volgende stelde "*Verzoeker wenst een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in België te bekomen op basis van humanitaire redenen, duurzame bindingen, redenen van onverwijderbaarheid en de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van het oude artikel 9,3 en artikel 9bis van de vreemdelingenwet. (...)Hij valt perfect onder nieuwe voorwaarden. Al deze elementen wijzen erop dat verzoeker zich wel degelijk aanpast aan onze levenswijze, zich volledig integreert en heel veel moeite doet. Eindelijk heeft hij rust en stabiliteit gevonden. Hij wenst dat de regularisatie wordt toegekend op basis van de huidige regelgeving. (...) Voor het overige wordt er uiteraard verwezen naar het typeformulier dat wordt bijgevoegd samen met de stukken. U zal hieraan wel het gepaste gevolg willen geven (...)*" Verzoeker vroeg dus zelf aan de verwerende partij om de instructie toe te passen omdat hij meende dat deze op hem van toepassing was. In het raam van een goed bestuur en rekening houdend met het vertrouwensbeginsel, is het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij heeft geoordeeld om *in casu* de door verzoeker aangebrachte elementen te toetsen aan de instructie van 19 juli 2009.

Vervolgens voert verzoeker aan dat ieder dossier individueel beoordeeld dient te worden, dat er een afweging dient gemaakt te worden in het dossier van verzoeker en dat alle elementen dienen onderzocht te worden. Verzoeker laat echter na aan te duiden met welke elementen de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid geen rekening zou hebben gehouden. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de gemachtigde pas na onderzoek van verzoekers persoonlijke situatie en de elementen die hij in zijn aanvraag aanbracht, oordeelde dat verzoeker niet in aanmerking kwam voor een machtiging tot verblijf. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde zijn dossier niet individueel beoordeelde.

Waar verzoeker meent dat de gemachtigde naliet te motiveren waarom de door hem aangebrachte elementen, namelijk het feit dat hij in België verblijft, werkwillig is, Nederlands wenst te leren, als vrijwilliger heeft gewerkt, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, niet in aanmerking komen voor regularisatie, merkt de Raad op dat de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat de elementen in verband met zijn integratie niet werden afgewogen of niet aan een onderzoek werden onderworpen en dat deze in de bestreden beslissing zelfs niet werden behandeld hetgeen volgens hem niet strookt met de motiveringsplicht van verwerende partij.

Verzoeker betwist dus het gegeven dat de elementen aangaande zijn integratie niet volstonden om hem een verblijfsmachtiging toe te kennen.

In de bestreden beslissing wordt over verzoekers integratie overwogen:

"Het feit dat betrokkene in België verblijft, werkwillig is, Nederlands wenst te leren, als vrijwilliger heeft gewerkt, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009."

Daarvoor wordt in de bestreden beslissing overwogen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor regularisatie op grond van criterium 2.8A van de vernietigde instructie omdat verzoeker noch een wettig verblijf heeft gehad voor 18 maart 2008 noch voor deze datum geloofwaardige pogingen heeft

ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Verzoeker toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van verzoeker aanwijzingen hiervan terug te vinden.

De Raad merkt op dat het oordeel over de integratie en de duurzame lokale verankering een feitenkwestie is. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris rekening heeft gehouden met de elementen die verzoeker daaromtrent in zijn aanvraag heeft aangebracht en deze opsomt, maar dat hij van oordeel is dat deze niet volstaan om in aanmerking te komen voor een machtiging tot verblijf.

Verzoeker toont niet aan dat dit oordeel van de gemachtigde kennelijk onredelijk is of steunt op een foutieve feitenvinding.

De Raad stelt vast dat verzoeker de overige motieven van de bestreden beslissing niet betwist.

De bestreden beslissing steunt op pertinente, deugdelijke, afdoende en ter zake dienende motieven. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot zijn oordeel is gekomen of zich gesteund heeft op een foutieve feitenvinding.

De schending van de materiële motiveringplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de bespreking van de voorgaande onderdelen van het enig middel is gebleken dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met de elementen die verzoeker heeft aangevoerd in zijn aanvraag maar heeft geoordeeld dat deze niet volstaan om gemachtigd te worden tot verblijf. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat werd uitgegaan van een niet correcte feitenvinding. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET